

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΜΕΣΣΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ
ΓΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ ΜΕΣΣΟΓΙΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΤΟΥ ΛΟΥΚΑ

Η ΑΓΙΟΤΗΤΑ

Διονυσίου Α. Ψαριανού, Μητρ. Σερβίων και Κοζάνης

ΧΑΡ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ & Α. ΚΟΥΜΠΗ, ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟ ΜΕΣΣΟΓΙΑΣ Τ. Κ, 19003
ΤΗΛ. ΚΑΙ ΦΑΧ: 22990 40040, e-mail: ag.nikolaosmark@yahoo.gr
ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΝΑΟΥ: www.agnikmark.gr

Κ Υ Ρ Ι Α Κ Η 27 Σ Ε Π Τ Ε Μ Β Ρ Ι Ο Υ 2015

✿ Καλλιστράτου μάρτυρος (304).

✿ Αριστάρχου άποστόλου, Άκυλίνης νεομάρτυρος (1764).

Η ΑΓΙΟΤΗΤΑ

Άγαπητοί χριστιανοί,

Γνώρισμα και χρέος των χριστιανών είναι η αγιωσύνη. Χριστιανός θα πη άνθρωπος άγιος. Και άγιος θα πη αγνός, καθαρός, ειλικρινής και φωτεινός στο σώμα και στην ψυχή, δηλαδή στα φρονήματα και τα αισθήματά του, στα λόγια και τις πράξεις του, στις επιθυμίες και τους πόθους του, στις αναστροφές και τις σχέσεις του. Ο χριστιανός, κάθε ημέρα που λέγει το «Πάτερ ἡμῶν...», θυμάται το χρέος του να είναι άγιος· γιατί όποιος θέλει να είναι παιδί Του Θεού δεν πρέπει να ξεχνά πως ο Θεός δεν ξέρει για παιδιά του εκείνους που αμετανόητα αμαρταίνουν.

✠ Εκκλησία μας, αγαπητοί μου αδελφοί, τιμά τους Αγίους, εκείνους δηλαδή που διακρίθηκαν για την πίστη και για την καθαρότητα του βίου των. Κάθε χρόνο η Εκκλησία εορτάζει τις μνήμες των Αγίων, επικαλείται τις ευχές και την πρεσβεία τους κοντά στο Θεό και τους παρουσιάζει εμπρός στα μάτια μας για ζωντανά παραδείγματα της πίστεως και της αρετής. Οι εορτές και οι μνήμες των Αγίων είναι σε μας οι άριστες ευκαιρίες, για να καταλάβουμε ✠ συνέχεια και ✠ν ενόπια της Εκκλησίας εδώ και στους ουρανούς, στα περασμένα χρόνια και στα τωρινά, και ✠α να μαθητεύουμε στο σχολείο της έμπρακτικής εφαρμογής των διδαξμάτων Του Ευαγγελίου. Ο βίος και η πείρα των Αγίων είναι ο οδηγός μας για να γινώμαστε κι εμείς άγιοι και συγχρόνως είναι η βεβαίωση πως το Ευαγγέλιο δεν είναι ανεφάρμοστο κι η αγιωσύνη δεν είναι ακατόρθωτη. Οι Άγιοι, που τους τιμά η Εκκλησία, είναι πολύ περισσότερο από απλά παραδείγματα για να τα μιμηθούμε· είναι, όπως το γράφει ο Απόστολος σήμερα, ναοί «θεοῦ ζώντος» και, καθώς το διδάσκει ο Μέγας Βασίλειος, οι Άγιοι είναι «εἰκόνες ἔμψυχοι» του Θεού. Κι αν θες να δης τι είναι εκείνο που λέγει η θεία Γραφή, πως ο άνθρωπος δηλαδή πλάσθηκε «κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ», το βλέπεις λοιπόν στους Αγίους της Εκκλησίας.

Κυριακή Α' του Λουκά

Θμως, ενώ η Εκκλησία μάς φέρνει κοντά μας τους Αγίους, αφιερώνοντας την κάθε ημέρα του χρόνου στη μνήμη τους, για να αγιάσει το βίο μας και για να μας θυμίσει το χρέος μας, εμείς μένουμε μάλλον με την εντύπωση πως η αγιωσύνη τώρα είναι πολύ μακριά από μας, πως είναι κατόρθωμα του παλιού καιρού, πως έκλεισε πια ο αριθμός των Αγίων με όσους εμαρτύρησαν και με όσους ασκήτησαν στα περασμένα χρόνια. Έτσι η αγιωσύνη στο λογισμό μας είναι σαν εκείνα τα παλιά αντικείμενα, που τα βλέπουμε, τα μελετούμε ή και τα θαυμάζουμε στα διάφορα μουσεία. Μα η αγιωσύνη, χριστιανοί μου, δεν είναι κειμήλιο στο μουσείο· είναι Το «σήμερα» ἔσῃν Ἐκκλησία, είναι Το Ἰνώρισμα και Το χρέος Ἰων πιστῶν πάντᾳ σε κάθε εποχή· είναι ἡ Ἐκκλησία, που δεν είναι μόνο «μία», «καθολική» και «αποστολική», μα είναι και «ἅπᾳ». Πιστεύουμε και ομολογούμε ἅπᾳ τῆν Ἐκκλησία ὅ ὅλους Ἰους καιρούς, ἔσους περασμένους και ἔσους Ἰωρινούς· και ὅ ὅλους Ἰους Ἰόπους, ἔσον ουρανό και ἔσῃ Ἰῆ. Σε πειράζει τάχα που πλεονάζει στον κόσμο η αμαρτία; Σε σκανδαλίζει που βλέπεις ελλείψεις, και μεγάλες ελλείψεις, στους πιστούς ή και στους ποιμένας της Εκκλησίας; Μην κρίνεις «κατ' ὄψιν» και μη γελιέσαι· είναι και σήμερα μεταξύ μας πολλοί ἅγιοι, κι ας μην τους βλέπουμε, μάρτυρες και ὄσιοι, που επιτελούν αγιωσύνη. Γιατί η αγιωσύνη εδώ στη γη δεν υπάρχει ποτέ στην τέλεια μορφή της, επειδή δεν υπάρχει ὄριο και τέλος στην πνευματική και ηθική τελείωση των αγίων. Το «ἐπιτελοῦντες», που γράφει ο Απόστολος, αυτό θα πη, να Ἰνώμασθε κάθε μέρα ὄλο και πιο ἅπιοι. ἡ ἀπῳσύνῃ δεν ἔχει τέλος και Ἰέρμα, είναι πορεία Τελειώσεως· ἡ πορεία Ἰων αμαρτωλῶν ὄσο ὄρομο τῆς σωτῆρας. Γι' αυτό η Εκκλησία μας, όταν εορτάζει μνήμη αγίου Μάρτυρος, λέγει· «Ἰίφει Τελειοῦται»· κι όταν εορτάζει μνήμη οσίου Ασκητού, λέγει· «Ἐν εἰρήνῃ Τελειοῦται». Αυτό το «Ἰελειοῦται» δεν θέλει να πη πως ο Ἄγιος ἔφθασε στο τέλος του βίου του, ἀλλά πως ὡρε Το βαθμό τῆς Τελειώσεώς Του ἔσῃν πορεία τῆς πνευματικῆς και ἡθικῆς Του ζωῆς.

Ἀλλά ο Απόστολος, αγαπητοί μου αδελφοί, στο «ἐπιτελοῦντες αγιωσύνην» προσθέτει το «ἐν φόβῳ Θεοῦ». Το ίδιο πράγμα γράφει σε μια του επιστολή ο απόστολος Πέτρος, λέγοντας· «ἐν φόβῳ τὸν τῆς παροικίας ὑμῶν χρόνον ἀναστράφητε»· δηλαδή, να περάσετε τον χρόνο τῆς εδώ ζωῆς σας με φόβο. Αυτά θέλουνε να πούνε πως ἡ ἀπῳσύνῃ δεν κατορθώνεται παρά με Το φόβο Του Θεοῦ. Γιατί και η α-

Κυριακή Α' του Λουκά

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. ε' 1 – 11)

Ἰῶ καιρῶ ἐκείνῳ, ἐστῶς ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν λίμνην Γεννησαρέτ, εἶδε δύο πλοῖα, ἐστῶτα παρὰ τὴν λίμνην· οἱ δὲ ἀλιεῖς ἀποβάντες ἀπ' αὐτῶν, ἀπέπλυναν τὰ δίκτυα. Ἐμβὰς δὲ εἰς ἓν τῶν πλοίων, ὃ ἦν τοῦ Σίμωνος, ἠρώτησεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἐπαναγαγεῖν ὀλίγον· καὶ καθίσας, ἐδίδασκεν ἐκ τοῦ πλοίου τοὺς ὄχλους. Ὡς δὲ ἐπαύσατο λαλῶν, εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα· Ἐπανάγαγε εἰς τὸ βάθος, καὶ χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν εἰς ἄγραν. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Σίμων, εἶπεν αὐτῷ· Ἐπιστάτα, δι' ὅλης τῆς νυκτὸς κοπιᾶσαντες, οὐδὲν ἐλάβομεν· ἐπὶ δὲ τῷ ῥήματί σου χαλάσω τὸ δίκτυον. Καὶ τοῦτο ποιήσαντες, συνέκλεισαν πλῆθος ἰχθύων πολὺ· διεῤῥήγγυντο δὲ τὸ δίκτυον αὐτῶν. Καὶ κατένευσαν τοῖς μετόχοις τοῖς ἐν τῷ ἑτέρῳ πλοίῳ, τοῦ ἐλθόντας συλλαβέσθαι αὐτοῖς· καὶ ἦλθον, καὶ ἐπλησαν ἀμφοτέρα τὰ πλοῖα, ὥστε βυθίζεσθαι αὐτά. Ἴδὼν δὲ Σίμων Πέτρος, προσέπεσε τοῖς γόνασιν Ἰησοῦ, λέγων· Ἐξελθε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι ἀνὴρ ἀμαρτωλός εἰμι, Κύριε. Θάμβος γὰρ περιέσχεν αὐτὸν καὶ πάντας τοὺς σὺν αὐτῷ, ἐπὶ τῇ ἄγρα τῶν ἰχθύων ἢ συνέλαβον· ὁμοίως δὲ καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, υἱοὺς Ζεβεδαίου, οἱ ἦσαν κοινῶν τῷ Σίμωνι. Καὶ εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα ὁ Ἰησοῦς· Μὴ φοβοῦ· ἀπὸ τοῦ νῦν ἀνθρώπους ἔσῃ ζωγρῶν. Καὶ καταγαγόντες τὰ πλοῖα ἐπὶ τὴν γῆν, ἀφέντες ἅπαντα, ἠκολούθησαν αὐτῷ.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΤΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΠΕΡΙΚΟΠΗΣ

Ἐκείνο τον καιρό ο Ιησούς εστεκότανε κοντά εις την λίμνην της Γεννησαρέτ, εἶδε δύο πλοῖαρια κοντά εις την λίμνην, ἀλλ' οἱ ψαράδες εἶχαν βγη καὶ ἐπλεναν τα δίχτυα. Ἐμπήκε εις ἓνα ἀπὸ τα πλοῖαρια το ὁποῖον ἀνήκε εις τον Σίμωνα καὶ τον παρεκάλεσε να απομακρυνθῆ λίγο ἀπὸ την ξηράν. Τότε ἐκάθησε καὶ ἐδίδασκε τα πλήθη ἀπὸ το πλοῖαριον. Μόλις ἐπαυσε να μιλή, εἶπε εις τον Σίμωνα, «Πήγαινε εις τα βαθειά καὶ ρίξτε τα δίχτυα σας για ψάρεμα». Καὶ ο Σίμων ἀπεκρίθη, «Διδάσκαλε, ὅλην την νύχτα ἐκοπιᾶσαμε χωρὶς να πιάσωμε τίποτε. Ἀλλ' ἐπειδὴ συ το λες, θα ρίξω το δίχτυ». Ὄταν το ἔκαναν, ἐπιασαν πολλὰ ψάρια, καὶ το δίχτυ τους ἀρχισε να σχίζεται. Καὶ ἔκαναν νεύματα εις τους συντρόφους των που ἦσαν εις το ἄλλο πλοῖαριον, να ἐλθουν να τους βοηθήσουν· καὶ ἦλθαν καὶ ἐγέμισαν καὶ τα δύο πλοῖαρια, ὥστε να κινδυνεύουν να βυθισθουν. Ὄταν ο Σίμων Πέτρος εἶδε τι ἐγένε, ἐπεσε εις τα γόνατα του Ἰησοῦ καὶ εἶπε, «Φύγε ἀπ' ἐδῶ, Κύριε, διότι εἰμαι ἀνθρωπος ἀμαρτωλός». Αὐτὸ το εἶπε διότι ἐξεπλάγη καὶ αὐτός καὶ ὅλοι ὅσοι ἦσαν μαζί του με τα ψάρια που ἐπιασαν, ἐπίσης καὶ ο Ἰάκωβος καὶ ο Ἰωάννης, οἱ υἱοὶ του Ζεβεδαίου, οἱ ὁποῖοι ἦσαν συνεταῖροι του Σίμωνος. Καὶ εἶπεν ο Ἰησοῦς εις τον Σίμωνα, «Μὴ φοβάσαι· ἀπὸ τώρα καὶ εις το ἐξῆς θα πιάνης ἀνθρώπους». Καὶ ὅταν ἐφεραν τα πλοῖαρια εις την ξηράν, τα ἀφησαν ὅλα καὶ τον ἀκολούθησαν.

(ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ, ἐκδ. Ἀποστολικῆς Διακονίας)

Κυριακὴ Ἀ' του Λουκά

μαρτία, δηλαδή το αντίθετο από την αγιωσύνη, όπως διδάσκει κάπου ο Μέγας Βασίλειος, «κατ' ἀπουσίαν τοῦ θεοῦ φόβος γίνεται». Όταν λείψη ο φόβος του Θεού, τότε μήτε αγιωσύνη μήτε αρετή στέκει, και οι άνθρωποι αδίσταχτοι δεν ξέρουνε και δεν έχουνε όριο στις αμαρτωλές επιθυμίες τους και φραγμό στις εγκληματικές τους πράξεις. Γι' αυτό πάλι η θεία Γραφή λέγει πως «ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου»· αρχή και βάση της ευσεβείας και της αρετής, δηλαδή της αγιωσύνης, είναι ο φόβος του Κυρίου. Γνώρισμα των Αγίων είναι ότι φοβούνται· όλοι οι Άγιοι έχουν μέσα τους ριζωμένο το φόβο του Θεού. Ο φόβος βέβαια δεν είναι ευγενικό συναίσθημα, *παρεκτός όμως από το φόβο του Θεού*. Ο φόβος του Θεού γλυτώνει τον άνθρωπο από κάθε άλλο φόβο, *όποιοι δηλαδή φοβάται το θεό δεν έχει να φοβηθεί τίποτ' άλλο*. Συμβαίνει όμως να μη φοβούνται οι άνθρωποι το θεό και τ' αυτό είναι κυριευμένοι από πολλούς άλλους φόβους. Οι φόβοι αυτοί δεν είναι οι φόβοι της αγιωσύνης, είναι οι φόβοι της αμαρτίας. Ο φόβος της αγιωσύνης *προηίται και μας συκρατεί*, τία να μη *πέσουμε και να μη αμαρτήσουμε*. Ο φόβος της αμαρτίας ακολουθεί, *έρχεται ύστερα από τὴν παράβαση του θεοῦ νόμου*, είναι έλεγχος και συναίσθημα ενοχής και προσμονή της δίκαιης τιμωρίας που έρχεται. Ο φόβος γράφει ο ευαγγελιστής Ιωάννης, «κόλασιν έχει»· πρόκειται για το φόβο της αμαρτίας, φοβόμαστε δηλαδή τη δίκαιη τιμωρία που μας περιμένει, φοβόμαστε και ντρεπόμαστε ακριβώς όπως οι Πρωτόπλαστοι στον Παράδεισο μετά την παρακοή. Τέλος πάντων είναι κι αυτός ο φόβος ωφέλιμος, γιατί μπορεί να οδηγήσει στη μετάνοια. Μα τι να πης για κείνους, που ξεπέρασαν τα όρια του φόβου; Για κείνους που μήτε πρώτα μήτε ύστερα φοβούνται; Αυτοί πια είναι πωρωμένοι άνθρωποι, έγινε πέτρα η καρδιά τους. Άλλοι όμως ακούνε τον Ευαγγελιστή που λέγει ότι «φόβος οὐκ ἔστιν ἐν τῇ ἀγάπῃ» και ότι «ἡ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον», ότι δηλαδή όποιος αγαπά δεν φοβάται, γιατί η αληθινή αγάπη διώχνει το φόβο, ακούνε λοιπόν τον Ευαγγελιστή να λέγη ετούτα τα λόγια και θαρρούνε πως μπορούνε να πετάξουνε τον φόβο του Θεού, επειδή έχουνε τάχα την αγάπη. *Μα κανένας, χριστιανό μου, δεν φθάνει σὴν ἀγάπῃ, αν δεν ξεκινήσει από το φόβο· όχι τον κάθε φόβο, μα το φόβο του θεοῦ*. Η αγάπη είναι η αγιωσύνη, η αρετή δηλαδή των Αγίων· μα κανένας δεν προάγεται σε αγιωσύνη και δεν φθάνει στην τέλεια αγά-

Κυριακή Α' του Λουκά

πη, αν δεν έχη μέσα του το φόβο του Θεού. Το λέγει καθαρά ο Απόστολος και δεν χωρεί αντιλογία· «ἐπιτελοῦντες ἀπίωσύνην ἐν φόβῳ θεοῦ».

Ἀγαπητοὶ χριστιανοί,

Ἡ αγιωσύνη δεν εἶναι μόνο ἀνθρώπινο κατόρθωμα· εἶναι καρπὸς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, που τὸν παράτει τὸ δένδρο τοῦ φόβου τοῦ Θεοῦ, ριζωμένο εἰς τὸν αἶθρὸ τῆς πίστεως. Εὐσὺ πίστευε κι ἔχε φόβο Θεοῦ κι ὁ Θεὸς θα σου δώση τὴ δύναμη νὰ εἶσαι ἅγιος. Ὅπου δεν ὑπάρχει φόβος Θεοῦ οἱ ἄνθρωποι δεν ἐπιτελοῦν αγιωσύνη, δεν προάγονται στὴν ἀρετὴ, δεν ἀνεβαίνουν ἓνα ἓνα τὰ σκαλοπάτια τῆς τελειώσεώς των. Ἀντίθετα δικαιολογοῦνε τὴν ἀμαρτία γιὰ φυσικὸ πρᾶγμα κι ἀντὶ νὰ ἀνεβαίνουν και νὰ γίνονται ὅλο και πιο ἅγιοι, πέφτουν και κάθε μέρα κατανοῦνε ὅλο και πιο ἀμαρτωλοί. Μὴν ἔχοντας μέσα τους τὸ θεῖο φόβο, μένουνε ἀμετανόητοι, και μένοντας ἀμετανόητοι, δεν ἔχουνε τὴ θεῖα χάρη· ἡ ἀμετανοησία κλείνει τὴ θύρα τῆς θεῖας χάριτος. # ἀπίωσύνη εἶναι σωτηρία ἵαὶ κανένας δεν σώζεται, ἀν δεν εἶναι ἅγιος. Ἀς ἔχουμε λοιπὸν κι εμεῖς φόβο Θεοῦ, γιὰ νὰ ἐπιτελούμε αγιωσύνη, γιὰ νὰ βρούμε σωτηρία μαζί με ὅλους τους Ἁγίους. Ἀμήν.

Διονυσίου Α. Ψαριανού, Μητρ. Σερβίων και Κοζάνης, ἀπὸ τὴν ιστοσελίδα «Ἁγία Ζώνη»

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

1) ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΘΕΙΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΩΝ ἙΒΔΟΜΑΔΑΣ

Τρίτη 29 Σεπτεμβρίου 2015, Παναΐα Βαραμπά 7:00π.μ.

Σάββατο 3 Οκτωβρίου 2015, Ἅγιος Νικόλαος Μαρκοπούλου 7:00π.μ.

2) ἹΕΡΑ ΛΓΡΥΠΝΙΑ

Τὴν Τετάρτη 30 Σεπτεμβρίου 2015 (8:00 μ.μ.) πρὸς Πέμπτη 1^η Οκτωβρίου 2015 (12:30 π.μ.) θα τελεστεῖ στο Ναὸ μας Ἱερά Λγρυπνία ἐπ' ευκαιρία τῆς Συνάξεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Γοργοπηκῆς. Θα ψάλλει Βυζαντινὸς χορὸς.

3) **ΑΓΙΑΣΜΟΣ ἘΝΑΡΞΗΣ ΚΑ ΤΗΧΗΤΙΚΩΝ 2015 - 16**

Τὴν Κυριακὴ 4 Οκτωβρίου 2015, 10:30 π.μ. μετὰ τὴ Θ. Λειτουργία θα γίνεῖ στο Ναὸ μας ὁ Ἀγιασμός Ἐναρξης Κατηχητικῶν 2015 - 16.

4) ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΙΚΗ ἘΚΔΡΟΜΗ ΤΗΣ Ε. Φ. Α.

Ἡ Ἑνοριακὴ Φιλόπτωχος Ἀδελφότητα τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ μας διοργανώνει Ἡμερήσια Προσκυνηματικὴ Ἐκδρομὴ εἰς τὸν Ἱερό Ναὸ Ἁγίας Θεοδώρας Βάσις Ἀρκαδίας, τὴν Πέμπτη 8 Οκτωβρίου 2015. Ὡρα ἀναχώρησης 7:00 π.μ. ἀπὸ τὸν Ἅγιο Νικόλαο. Τιμὴ εἰσιτηρίου 20 €.